

Sentencja

Artykuł 3 ust. 5 i art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów należy interpretować w ten sposób, że uwzględniając zasady samowystarczalności i bliskości, właściwy organ wysyłki może, opierając się w szczególności na podstawie wskazanej w art. 11 ust. 1 lit. i) tego rozporządzenia, sprzeciwić się wysyłce zmieszanych odpadów komunalnych, które zostały sklasyfikowane pod kodem 19 12 12 wykazu odpadów przewidzianego w załączniku do decyzji Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępującej decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych, zmienionej decyzją Komisji 2014/955/UE z dnia 18 grudnia 2014 r., w następstwie mechanicznego przetwarzania w celu odzysku energii, które jednak nie zmieniło w sposób znaczący ich pierwotnych właściwości.

(¹) Dz.U. C 304 z 14.9.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 listopada 2021 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Bank Sepah / Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

(Sprawa C-340/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) – Środki ograniczające wobec Islamskiej Republiki Iranu – Rozporządzenie (WE) nr 423/2007 – Zamrożenie środków finansowych osób, podmiotów lub organów uznanych przez Radę Unii Europejskiej za zaangażowane w rozprzestrzenianie broni jądrowej – Pojęcia „zamrożenia środków finansowych” oraz „zamrożenia zasobów gospodarczych” – Możliwość zastosowania środka zabezpieczającego wobec zamrożonych środków finansowych i zasobów gospodarczych – Wierzytelność powstała przed zamrożeniem aktywów i niezwiązana z irańskim programem jądrowym i pocisków balistycznych]

(2022/C 11/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Bank Sepah

Druga strona postępowania kasacyjnego: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Sentencja

1) Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu w związku z art. 1 lit. h) i j) rozporządzenia nr 423/2007, art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 w świetle art. 1 lit. h) i j) rozporządzenia nr 961/2010 oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 w związku z art. 1 lit. j) i k) rozporządzenia nr 267/2012 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie zastosowaniu wobec zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, bez uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwego organu krajowego, środków zabezpieczających, które ustanawiają na rzecz danego wierzyciela prawo do zaspokojenia wierzytelności z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami, nawet jeśli tego rodzaju środki nie powodują wyjścia składników majątkowych z majątku dłużnika.

- 2) Okoliczność, że podstawa prawna wierzycelności podlegającej odzyskaniu od osoby lub podmiotu, których środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostały zamrożone, nie jest związana z irańskim programem jądrowym i pocisków balistycznych, a zaistniała przed przyjęciem rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 1737 (2006) z dnia 23 grudnia 2006 r., nie ma znaczenia dla udzielenia odpowiedzi na pierwsze pytanie prejudycjalne.

(¹) Dz.U. C 339 z 12.10.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 11 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV / Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

(Sprawa C-388/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 1169/2011 – Przekazywanie konsumentom informacji na temat żywności – Artykuł 9 ust. 1 lit. l) – Informacja o wartości odżywczej – Artykuł 31 ust. 3 akapit drugi – Obliczanie wartości energetycznej i ilości składników odżywczych – Możliwość podania takich informacji w odniesieniu do żywności po przygotowaniu – Warunki – Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi – Wyrażanie ilości w przeliczeniu na porcję lub na jednostkową ilość żywności]

(2022/C 11/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Druga strona postępowania: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

Sentencja

Artykuł 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten ma zastosowanie wyłącznie do żywności, która wymaga przygotowania i której sposób przygotowania jest z góry określony.

(¹) Dz.U. C 433 z 14.12.2020.